

Cennet
Çiçeği

TÜLAY AKER MUTLU

CENNET ÇİÇEĞİ

Yazar
Tülay AKER MUTLU

Yayınevi
Yazardan Direkt – Turkey

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-605-9385-41-1

Baskı ve Cilt
Form Baskı Teknolojileri
Şerifali Mah. Şehit Sokak No: 16/1 Ümraniye/İstanbul
Tel: (0216) 337 37 96
Matbaa Sertifika No: 31613

Yazmaya başladıktan altı ay sonra bir mucize daha gerçekleşmiş ve ben *cenneti* bulmuştum, şöyle bir mesaj aldım;

“Kendini devamlı kollarınla sar sana iyi gelecek demiştik işte bunu yaparak kendini buldun. Etrafındaki herkes kendini bulduğunu fark edecek Bundan sonra daha iyi olacaksın. Kendindeki değişikliği fark et... Cenneti bulduğunu fark etmen çok güzel... Her şeyin burada olduğunu biliyordun ama tam idrak etmemiştin şimdi anladın. Seni denedik sen de düşündün ve gerçeği buldun bu sana bir armağandır... Sen bunu hak ettin cenneti Reiki sayesinde buldun bundan sonra önce olduğu gibi cennette yaşayacaksın ama farkında olarak... Tanrı'ya teşekkür et, sana sunulan bu güzellik hayatının en büyük amacı olsun bunun dışında hiçbir şey önemli değil... Seni üzenler bunu sana yardımlarıyla ödeyecekler senin için başka hiçbir şey yapamazlar, sana güç veren Tanrı seni her şeyden koruyacak ve sana bütün güzellikleri yaşatacak. Bu senin geleceğindir... Hayatın renkli ve güzel geçecek huzuru sen yaratacaksın... Hayatındaki güzellikleri fark et ve kendini rahat bırak. Yolundaki karanlık noktaları gücünle atlamayı başar... Seni yalnız bırakmayacağız, sen kendini yıpratmadan yaşamayı öğreneceksin verilenler bunu başarman içindir al ve kullan.”

Bütün bunları bilmek, yaşadığım yerin *cennet* olduğunu fark etmek Tanrı'yı içimde hissetmek yücelmek, herhalde yeniden doğuş buydu... Yıllar sonra yeniden yaşadığımın farkına varmıştım... Bana bu güzel şeyleri düşündürüp gösteren Tanrı'ya her an binlerce teşekkürler gönderiyordum...

Bence bizler güzellikleri yaşamak için var olmuştuk... Gerçek yaşam buydu, ama ne yazık ki insan olarak hem kendi yaşamlarımızın düzenini bozacak olaylar yaratarak kendimize, ruhlarımıza, hem de doğayı kirleterek diğer varlıklara da zarar vermiştik... İnsanlar Tanrı'yı ve *cenneti* unutalı çok uzun zaman olmuştu... *Cenneti* kazanmak isteyenler kendilerini zorlayarak bir takım yapay davranışlarla kazanmaya çalışıyorlardı. Halbuki *cennet* zaten bize sunulmuştu onu cehennem haline getiren bizlerdik... Bütün insanlar bu bilince ulaştığında her şeyin yoluna gireceğine dünyanın yeniden yaşanır hale geleceğine inanıyorum...

Zaman zaman moralim bozuluyor ve bu güzel duyguları kaybediyordum... Altı ay geçtiği halde ben kendimi, ruhum evini bulamamıştı. Yazdıklarım ışığa ve sonsuzluğa doğru yol aldığımı ama günlük olaylara ve sıkıntılara takıldıkça geri gittiğimi söylüyordu. Kendime *Reiki* vermeye devam ediyordum. Artık ikinci aşamaya geldiğimi ve başkalarına da şifa

verebileceğimi hissediyordum... Yavaş yavaş anneme, çocuklarıma *Reiki* vermeye başladım... Başarıp başaramadığımı çok merak ediyordum onlar enerjiyi hissettiklerini söylüyorlardı. Böylece ihtiyaç oldukça yakınlarıma enerji vermeye başladım... Aylardır bugünleri beklemiştim, bu benim ödüllerimden biriydi... Şüphesiz geçmişte de aldığım ödüller vardı... Bildiğim en önemli ödüller çocuklarım ve torunumdu... Tabii bir de Tanrı'nın bana verdiği meziyetler... Bunlardan başka birçokları daha olmuştur, ama ben her şeyi şimdi fark ediyordum... Verdiği her şey için Tanrı'ya teşekkür etmeye devam ediyordum...

Uzun zamandır *Reiki* yapmak, okumak, düşünmek için odama girdiğimde pencereden küçük bahçeye bakıyor, mevsimler değiştikçe bahçedeki değişiklikleri daha önce fark etmemiş gibi takip ediyordum. Küçük erik ağacının tomurcuklanıp çiçek açması, yapraklanan dallarının rüzgârda hafif hafif sallanışı, yerden fışkıran ve rüzgârın bir yöne yatırdığı otlar... Zaman zaman bahçeyi aydınlatan bir ışık yolu... Gökyüzü, bulutlar beni çok etkiliyor her güzelliği doğanın her parçasını içimde hissediyor ve kâinatı kucaklamak istiyordum. Geceleri kalkıp ayı, yıldızları görmeye çalışıyordum... Gece yatak odamın penceresinden baktığımda daha önce görmediğim kadar çok yıldızın gökyüzünde ışıltılı parladığını

görüyordum. Sabahları erken kalkıp güneşin doğuşunu seyretmek en büyük zevkim olmuştu...

Giderek Tanrı'ya biraz daha yaklaştığımı hissediyordum.

Bir süredir yazılarıma günün tarihini atmaya başlamıştım 28 Kasım 2000 tarihinde aldığım mesaja göre; *ruhumla bedenim nihayet birleşmişti*. Hiçbir zaman yalnız değildim evrenin bir parçası olarak yalnız olmama imkân var mıydı? Aydınlanmaya devam etmeliydim. Aydınlıklar birleşerek kâinatı aydınlatabilirdi.... Bana için herkesin huzur ve sevinç duyacağı bir su olmam öneriliyordu... Olabilir miydim? Sonsuzluğa giden yolda ilerlediğimi, ilerde beni güzel günlerin beklediğini tekrar tekrar yazıyordum. Sık sık Tanrı'ya nasıl yardımcı olacağımı soruyordum. Artık gerçekten bir hayli ilerlemiştim ki; bildiklerimi başkalarıyla paylaşmamı ve onlara bir şeyler düşündürebilirim yeterli olacağını öğrendim. Benim için en büyük armağan başardığımı görmeyi evrendeki yerimi bulacaktım.

Reiki'nin üçüncü aşamasında uzaklara gönderebilmek için simgelere ihtiyaç vardı. Simgeler ancak ustalardan, inisiye olarak öğreniliyordu... Kitaplarda bulamıyor, bir gün bir yerde karşıma çıkacağını umuyordum.

18 Aralık 2000 tarihinde Usta olma yolunda olduğumu öğrendim... Beklediğim zaman geliyordu, ihtiyacı olan herkese *Reiki* verebilecektim.

30 Aralık 2000

“Hayatta her şey boş sadece sen varsın gerisi bir boşluk... Her şey sensin sen olmazsan hiçbir şey yok. Sonsuz bir boşluk ve sen... Her şeyi yapan düşünen gören sensin. Bu yüzden sen çok önemlisin... Hayatı istediğin gibi yönlendirmek senin elinde... Bunun bilincinde ol ve istediklerini yap, yarat oluştur, bunu başarabilirsen evrenin sahibi sen olacaksın... Kendi dünyanı kendin yarat... Böylece bütün arzularına kavuşabilirsin mutluluk huzur hatta düşünemediğini her şey senin olabilir...” Bunları düşünüp yazabileceğime inanamıyordum ve hala nasıl olduğuna karar verememiştim... Bu mesajlar bana nereden ve kimden geliyordu? Bir gün “Siz kimsiniz?” diye sordum ve “Pencereden bak görürsün” cevabını aldım. Pencereden baktığımda herkesin gördüğünden başka bir şey göremedim ve mesajların evrenden geldiğini düşündüm.

***Aydınlık ufuklar çok yakın ama oraya ulaşsanız da
yol bitmeyecek...
Sadece aydınlıklar sizi kucaklayacak...***

Devam edin ta ki; saf ışık oluncaya kadar...

Bölüm 2

Yeni bir yıla girmiştik... Yeni yılın ilk mesajından yoluma aynı şekilde devam ederek kendi gerçeğimi bulacağımı, bir kere daha kutsandığımı kızımın İspanya'dan getirdiği tespihin beni onurlandırdığını ve verilen payeyi hak ettiğimi öğrenmişim... Hayatta olumsuz hiçbir şey yoktu her şeyi ilerlemek ve öğrenmek için yaşıyordum. Her karanlık peşinden aydınlık getiriyordu... Hayat ruh ve bedenim aydınlığa doğru yürüdüğü yoldu...

Öğrendiklerimi tekrar tekrar okuyarak içime sindirmeye çalışıyordum, yıllardır ilk defa rahat nefes almaya başlamışım öğrendiklerim ve *Reiki* ile daha rahat ve huzurlu bir insan oluyordum yaşadığım farkına varıyordum galiba... Herhalde bu bir mükafattı...

7 Ocak 2001

"Meditasyon yaptıkça iyileştiğini fark edebiliyor musun? Etrafına gören gözlerle bak. Onları gör ve duy hepsi sana bir şeyler anlatıyor duyduğun sesler sana güzel şeyler söyleyecek, gördüğün güzellikler ruhunu aydınlatacak bu aydınlık dışarı taşıp çevreni de aydınlatabilir... Sana gelen bilgiler seni günden güne olgunlaştırıyor... Bu olgunluk sana huzur verecek. Ruhunun ve düşüncelerinin aydınlığında sabırla yoluna devam et, sakın gözlerin kamaşmasın yoksa etrafını göremezsin... Kat ettiğin yolu ne zaman yürüdüğünü bilemeyeceksin ne kadar çabuk ilerlediğine ve ulaşmak istediğin yere vardığına şaşıracaksın... İlerlemek için bazı şeyleri yaşamak gerekir herkes yaşaması gerekenleri yaşar, ilerlemek ancak böyle mümkündür... Kendilerini sorgulamadan yaşayan insanlar; yollarını ve kim olduklarını bilmeden oradan oraya savrulup dururlar... Geçmişteki yanlışlarını fark edebilenlerin, fark ettikleri andan itibaren yanlışlarını düzeltmeye çalışmaları onları huzura götürür... Aksi taktirde yolun sonu hiçbir zaman olmayacaktır... Sonuca ulaşmak için başlamak gerekir.. Ruhlar birleştiğinde çekilen tüm zorluklar unutulur yolun sonunda huzur ve mutluluk vardır her şey güzeldir... Hayatta her şey olması gerektiği gibi, yani olumludur. Olumsuz hiçbir şey yoktur. Her şey öğrenmek ve ilerlemek için

yaşanır, her karanlık peşinden aydınlık getirir. Hayat, ruh ve beden aydınlığa doğru yürüdüğü yoldur... Yolda önünüze çıkan her şeyi görmeli öğrenmeli sevmeli ve almalısınız. Aydınlığa ancak böyle ulaşılabilir... Yolunuzdakileri göremediğiniz, gözlerinizi kapattığınız zamanlar hayatın durduğu zamanlardır. Bunlar aydınlığa ulaşmanızı geciktirse de sonunda mutlaka herkes aydınlığa ulaşacaktır...

Geldiğin yerde sana verilenler yaptıklarıyla kendini gösterecek, gel ve yapmak istediklerini başar... Başardıkça kendine güvenin artacak. Açık kapılar geçmen için seni bekliyor kapılardan geçtikçe yeni kapılar açılacak yoluna devam et... Her kapı seni ileriye götürecektir. Kapıları kapatma, yoluna devam et, ilerledikçe karşına çıkacak bilgiler seni aydınlatacak... Kendini çok bilgili, huzurlu ve iyi hissedeceksin. Önünde açılan kapıları gör ve geç, kapılar senin hayatının geçitleridir. Daha önce de birçok kapıdan farkında olmadan geçtin, şimdi farkında olarak geç ve anlamını bil ancak öyle ilerleyebilirsin... Her kapı seni yeni bir bahçeye yeni bilgilere güzelliklere götürecektir bunları anla içine sindir ve kullan bize yaklaşacaksın... Azimle yoluna devam et önündeki zamanı iyi değerlendir... Daima kalbinin sesini dinle ama aklını da kullan... Duygularınla mantığını dengelemeyi öğrenmelisin...

Tanrı sevgisi ile doy bu sevgi senin nazarında her şeyi önemsiz kılacak, üzüntüyü unutacaksın, sevgi, sevinç, hoşgörü içinde yaşayacaksın, için huzurla dolacak. Yıllar sonra rahat bir nefes aldığını fark etmiyor musun? "

9 Ocak 2001

"Ruhundaki fırtınalar dinsin. Sular içindeki kötü şeyleri yıkasın ruhun arınsın, içinde güller açsın, ruhun aydınlansın ve ışık saçsın."

Rehber varlığımın daima benimle olduğu ve Tanrı' ya teslim olmam gerektiği ile ilgili bir uyarı alıyorum....

20 Ocak 2001 de aldığım mesajda;

"Açık kapılar geçmen için seni bekliyor geçtikçe yeni kapılar açılacak her kapı seni ileriye götürecektir kendini çok bilgili huzurlu ve iyi hissedeceksin. Kapılar senin hayatındaki geçitlerdir... Daha önce de birçok kapıdan fark etmeden geçtin şimdi farkında olarak geç ve anlamını bil" diyordu.

Bütün bunlar Tanrı'nın nimetleriydi... Öğreniyor, bilinçleniyor yaşadığım her şeyin farkına varıyordum... Okuduğum bir kitapta, televizyonda herhangi birinin söylediği bir cümlede, bir arkadaşımın sohbet ederken sorularımın cevaplarını

buluyordum... O sıralarda Tanrı'yla Dostluk adlı kitabın karşıma çıkması da benim için bir mucizeydi... Kitabın yazarı için de her şey benimkine benzer bir şekilde başlamıştı... Onun Tanrı'ya sorduğu soruların benimkine benzediğini görmek beni çok mutlu etmişti... Yalnız hala *Reiki* konusunda tereddütlerim vardı... Başkalarına ellerimle şifa verebildiğimden bir türlü emin olamıyordum... Gelen mesajlar artık tamam olduğunu, kendime güvenirsem başarılı olacağımı söylüyordu...

Tam ilerleme kaydettiğimi, yüceldiğimi ve başardığımı zannettiğim zamanlarda evimde yaşadığım bazı olaylar hayatımın akışını durduruyor, hatta beni geri götürüyordu. Yeniden toparlanmak için günlerce çaba harcıyordum.

***Kalbinize saplanan okları çıkartıp atın...
Koşulsuz sevgiyi yüreğinize depo edin...
O, bütün izleri silecektir...***